

باز این چه شورش است که در خلق عالم است

عشق از پشت پلک دوربین

عکس: علیرضا بهاری
تزارش: زهرا بیگلری

جلوه شور حسینی در هرمزگان

آسیب شناسی مراسم عزاداری سیدالشهدا؛

انحراف "محرم" در جاده باورها

و دختران که گوشه بدست در حال ثبت شور و عشق حسینی حلقه سینه زنان هستند. حال کمی دورتر از این فضای شیفتگی! پیر مردی را می یابی در حالیکه غرق در عالم شیفتگی است، سینه می زند و آرام می بارد...

● آنچه میرهن است اینکه؛ عشق به امام حسین (ع) و مراسم عزای آن حضرت قرباناست که موجب توجه و احترام جامعه ایرانی بوده و هست و این قدمت خود دلیلی است تا براحتی نتوان در خصوص شکل و محتوای این مراسم قضاوت نمود اما باید پذیرفت که متأسفانه طی سالهای اخیر اصل و فلسفه عزاداری ها رنگ باخته و بر فرهنگ عاشورا رنگ بدعت پاشیده شده!! گفتنش آسان نیست اما به ناچار در این مقال به برخی از این نپایدها می پردازیم.

ظهر عاشورا - بولوار امام خمینی - مصلی
هیئت ها یکی پس از دیگری می آیند و می روند، هیئت عزاداری مازندرانی ها، گیلانی ها، ...

وسط حیاط مسجد دور تا دور نوحه خوانان حلقه زده اند و موج سینه هاشان گوش ات را نوازش می دهد، جوانان محله را می گویم، کمی دورتر از این حلقه، بعضی هاشان دست به سینه ایستاده اند، برخی هم با گوشه هاشان در حال فیلم گرفتن از این حلقه اند، یکی هم در حالیکه کلاهی بر سر گذاشته و بر روی ویلچر تکیه زده سخت با موبایلش ور می رود.

پیش خودم فکر می کنم آگه با این وضعیت (معلولیت) در حال سینه زدن بود چه عکس خوشگلی می شد انداخت؛ عکسی که گویای شیفتگی به حسین (ع) بود اما حیف!!! حال تصویر توصیفی مان را کمی واید می کنیم، سمت چپ حیاط و درست روبروی حلقه سینه زنان، زنانی را می بینی که گوشه دنجی را پیدا کردند و مشغول مکالمه با یکدیگرند و بعضی ها شان هم در حال سروکله زدن با بچه هاشان!

ارتباط می گوید: حتما شما نیز این شعر "هر کی می خواد هر چی بگه، من سگ کوی زینیم... را شنیده اید، راستش با شنیدن این شعر حس ناخوشایندی به آدم دست می دهد.

به نظر من عشق به حسین (ع) را باید جور بهتری فریاد زد، استفاده از این واژه های ناملموس دور از شان مولاست و نمی تواند نشانه ارادت به ایشان باشد... س - علی پور ادامه می دهد: متأسفانه امروزه برخی مداحان برای قداست بخشیدن به عاشورا از بیان داستانهای جعلی و تحریف شده هیچ ابایی ندارند و با اغراق در روضه هایشان بر این تصورند که با کمی چاشنی اضافه تر اما ناخالص می توانند بر شور مجلس عزاداری بیفزایند و مداحی خود را پر مخاطب جلوه دهند.

● حضور در هیئت هایی با صف های طولانی بدون توجه به فلسفه امام حسین (ع)، تجهیز هیئت ها به برخی آلات موسیقی، آکو و نوحه هایی بدون محتوا که هیچ سختی با این فلسفه ندارد و نوحه خوان هایی که به عشق شهرت از حسین (ع) می خوانند، قه زنی که از عوامل ایجاد وهن بوده و فاقد ریشه شرعی، خلاصه نمودن محرم به ده روز اول این ماه و... از جمله پیامد های بی توجهی به اساس و حقیقت قیام عاشورا است و این همان حکایت ناگوار بدعت های شکلی و محتوایی مراسم های عزاداری است که برخی نادانسته و برخی هم با غرض ورزی سبب ایجاد چنین انحرافات در سوگواری ها می شوند که بایستی از این آسیب ها با جدیت بیشتر جلوگیری نمود.

در حالیکه سخت مشغول فشار دادن دکمه های

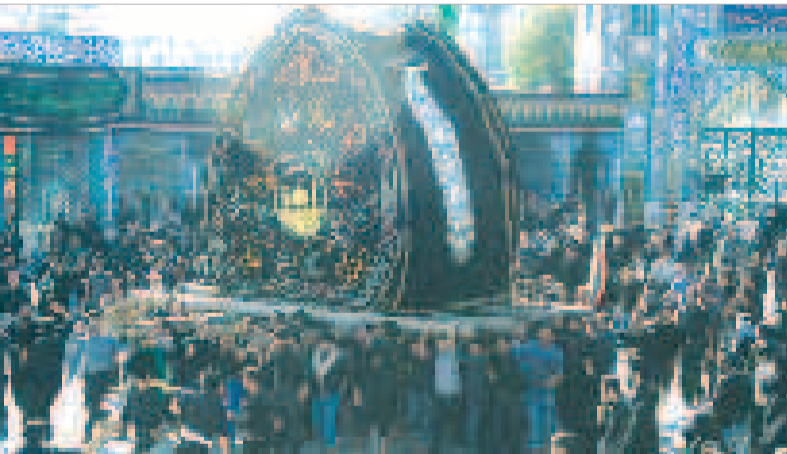
امثال من و تو زیادند که دست به سینه ایستادند و کاری هم به عمق حادثه که نه؛ فرهنگ عاشورا ندارند!!! دو طرف بولوار را حصار کردیم و با نگاهمان که گویی "صحنه جالبی است" هیئت ها را تنها نظاره کردیم! باورش سخت است که انگشت شمارند کسانی که (از تماشاچیان) سینه می زنند! با نگاه آنها را دنبال می کنی تا به رقم بزرگتری برسی اما دوباره به هیئت ها ختم می شوی، شرمنده شور حسینی هیئت ها می شوی، در خودت غرق می شوی با کوله باری از حسرت عاشورای سالهای گذشته!!!!!!

● کمی به عقب برگردیم، زمانی آمدها خالص تر بودند و نپاشان صاف تر، زمانی که پیرو جوان از ته دل و عاشقانه عزاداری می کردند، به زمانی برگردیم که دستجات عزاداری به کارناوال تبدیل نشده بود، اتفاقی که امروز افتاده؛ هیئت های عزاداری در وسط خیابانها و میدانها و مردم هم دو طرف یا دور تا دور شان ایستاده و در حال تماشا هستند و خیلی ها هم بی هدف به دنبال این دستجات راه می افتند در حالیکه دیگر اثری از شور عزاداری در میانشان به چشم نمی خورد!!!!

و جای بسی تأسف است که برخی مداحان سعی دارند به هر قیمتی و با تاکید افراطی بر عواطف و احساسات عمومی و اعمال سلیقه شخصی در بیان واقعه کربلا، انگ مردم را در آورند!! و جای بسی تأسف است که قرباناست از لب تشنگی حسین (ع) می گویند و ما بی آنکه فلسفه گریستن همامان به حسین (ع) را بدانیم، می گرییم و خیال می کنیم که با "یا حسین" گفتن حق را

نماز ظهر عاشورا - صحن امامزاده سید مظفر

آیین نخل عزا در صحن امامزاده سید مظفر (ع) - ظهر عاشورا

شام غریبان - کوی آیت... اغاری

ای ساربان آهسته ران کارام جانم می رود...

حلقه مشتاقان حسین (ع) و انعکاس شور حسینی در سینه ها

باز این چه نوحه و چه عزا و چه ماتم است